

תת"ע (חיפה) 704-03-23 - מדינת ישראל נ' סבייחי רואן

תת"ע (חיפה) 704-03-23 - מדינת ישראל נ' סבייחי רואן שלום חיפה

תת"ע (חיפה) 704-03-23

מדינת ישראל

נגד

סבייחי רואן

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחיפה

[31.12.2025]

כבוד השופט אור לרנר

החלטה

בקשה לביטול פסק דין בהיעדר.

הנאשמת טוענת כי לא זומנה כדין לדיון, וממילא אף לא ידעה על קיומו של הדו"ח נשוא הבקשה. עוד טוענת

הנאשמת כי כלל לא נהגה ברכב בעת ביצוע העבירה ומשכך אי קבלת הבקשה בעניינה תביא לעיוות דין.

המאשימה לא הגיבה לבקשה.

על אף היעדר תגובת המאשימה, נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות.

אישור המסירה הנמצא בתיק אינו סרוק בצורה טובה ולכן מאחר שהמאשימה לא הגיבה לבקשה ולא צירפה אישור

מסירה תקין, אצא מתוך נקודת הנחה שהנאשמת לא זומנה כדין לדיון.

על אף האמור, אין בכך כדי להצדיק הבקשה. עיון בטופס פירוט הניקוד שצורף בהמשך, מלמד כי כבר ביצעה אמצעי

תיקון בגין הדו"ח שבנדון - קורס מתקדם בנהיגה נכונה; אותו סיימה ביום 17.04.25 (לאחר שנדרשה אליו כבר

בחודש יולי 23). עוד עולה כי הנאשמת נדרשה לאמצעי תיקון נוסף בדמות פסילת רישיון ל-3 חודשים, כבר ביום

29.12.24. עם ביצוע אמצעי התיקון נחשבת הנאשמת כמי שיודעת אודות הדו"ח והיה עליה לטפל בו בהקדם (ר'

לדוגמא עפ"ת 52232-05-25 אגבאריה (12.8.25), שם נקבע כי מספיקה ידיעה על הדו"ח ממקור אחר, עפ"ת

66004-01-24 חגי ממן (19.2.24), עפ"ת 69550-05-23 גל נסימי (6.7.23), ועוד).

אף טענותיה של הנאשמת כי אחר נהג ברכב אינה מצדיקה קבלת הבקשה. הנאשמת טוענת כי אחר נהג ברכב, אולם אותו אחר לא משתף עמה פעולה. המדובר בטענה עמומה שהועלתה ללא תימוכין; מבלי לנקוב בשמו של הנהג הנטען; מבלי לצרף תצהיר מטעמו/ה לאימות העובדות לא כל שכן אסמכתאות המבססות נהיגתו בפועל ברכב. במצב דברים זה, הרי שאין בידי לקבל הטענה כלל.

לכל האמור יש להוסיף את מועד מתן פסק הדין והשיהוי הניכר מצד הנאשמת. עיון בתיק בית המשפט מלמד כי פסק הדין נמסר בכתובתה של הנאשמת כבר ביום 13.07.23, ואישור המסירה חזר בציון "לידי הנמען הרשום". ועדיין, הנאשמת בחרה להגיש בקשתה רק ביום 24.11.25 - כמעט שנתיים וחצי לאחר מכן. מעבר לעובדה שמדובר בשיהוי ניכר ומשמעותי אשר מצדיק כשלעצמו דחיית הבקשה, על פי הוראות החוק ניתן להגיש בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר רק 30 ימים מיום שהומצא פסק הדין לנאשם (סעיף 130(ח) סיפא לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982), זאת לא עשה הנאשמת ולפיכך אין לה להלין אלא על עצמה. ר' לעניין זה עפ"ת 50287-05-22 סיביליה נ' מ"י (17.6.22):

"עוד אוסיף כי בנסיבות אלה, כאשר המערער לא מסר עובדות כהוותן לגבי המצאת פסק הדין, הרי שאין מקום להתערב גם בהחלטת בית משפט קמא לפיה הבקשה לביטול פסק הדין המתבססת על מועד אישור המסירה, הוגשה שלא בסד הזמנים על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, ויש לדחותה".

למותר לציין, כי כבר נקבע כי טענות בדבר אמינותה של מערכת א/3 אינן מבססות חשש לעיוות דין וכך גם טענות בנוגע לאמצעי תיקון של רשות הרישוי. נהפוך הוא הגשת הבקשה לאחר שהנאשמת נדרשה לאמצעי תיקון מעלה החשש שמא זו מהותה של הבקשה ותו לא. אציין, כי לא נעלמו מעיני טענותיה של הנאשמת בדבר נסיבותיה האישיות (הן הכלכליות והן המשפחתיות), ואולם אין בהן כדי להצדיק את השיהוי הרב בהגשת הבקשה. על הנאשמת מוטלת האחריות לטפל בענייניה במועד, וזאת לא עשתה, חרף ידיעתה אודות פסק הדין.

כאמור לעיל, הבקשה נדחת. פסק הדין מיום 04.07.23 יעמוד על כנו. זכות ערעור כחוק.

להודיע לצדדים.

ניתנה היום, י"א טבת תשפ"ו, 31 דצמבר 2025, בהעדר הצדדים.